

در گفت‌وگوی تفصیلی با ایسکانیوز:

دانشجویان اجازه مصاحبه با خبرنگارها را ندارند/ دانشگاهی بدون معاون آموزشی

عضو شورای صنفی دانشگاه فرهنگیان بوشهر گفت: برخی از مسئولان، دانشجویان را تهدید می‌کنند به عنوان مثال به ما می‌گویند حق ندارید با خبرنگارها مصاحبه کرده و مشکلات دانشگاه را با آنها در میان بگذارید.

به گزارش خبرنگار گروه دانشگاه ایسکانیوز، نداشتن بودجه دانشگاه‌ها مثل شاه کلید مسئولان برای رویارویی با دانشجویان شده است، تا دانشجویان می‌گویند در دانشگاه یا خوابگاه با کمبودی مواجه هستند، سعی می‌کنند با جمله بودجه نداریم دانشجو را قانع کنیم.

بیاید قبول کنیم مشکل کمبود بودجه در دانشگاه‌ها وجود دارد، اما اگر مسئولان به مشکلاتی مانند تخت‌های فرسوده، وجود موش در آشپزخانه و کیفیت بد غذا دانشجویان توجه نداشته و به جای آن چندین میلیون برای تجهیز اتاق خود هزینه کنند، جای تعجب دارد! این موارد را محمد امین عسکرپور عضو اصلی شورای صنفی دانشگاه فرهنگیان بوشهر در گفت‌وگو با ایسکانیوز مطرح کرد. مشروح این گفت‌وگو به شرح زیر است:

رابطه مسئولان و اعضای شورای صنفی چگونه است؟

متأسفانه مسئولان پاسخی به دانشجویان نمی‌دهند یا ارزشی برای آن قائل نیستند. اعضای شورای صنفی احساس می‌کنند که جایی را برای بیان مشکلاتشان ندارند؛ مثلاً اگر مشکلات در دانشگاه حل نمی‌شود، مقامات بالاتری وجود ندارد که بتوانند مشکلات دانشجویان را پیگیری کنند.

به نظر شما چرا فعالیت شورای صنفی نسبت به گذشته کمرنگ شده است؟

اگر بخواهیم به چرایی کمرنگ شدن فعالیت شورای صنفی دانشگاه فرهنگیان بوشهر بپردازیم، می‌توان به بها ندادن دانشگاه به شورای صنفی اشاره کرد. یا باید خود شورای صنفی مسئولیت حل مشکلات را به عهده بگیرد، یا حل مشکل برای مسئولان کم هزینه باشد.

کم‌هزینه بودن مشکلات نیز در ۲ حالت اتفاق می‌افتد، در درجه اول دانشگاه اعلام می‌کند که نیروی کافی برای حل مشکل را ندارد، در درجه دوم نیز اقدامات لازم را انجام نمی‌دهد.

اگر شورای صنفی بخواهد فعالیتی را انجام دهد، باید خودش مسئولیت آن را بر عهده بگیرد. به عنوان مثال برای اینترنت دانشجویی شورای صنفی سه نامه به مسئولان ارسال و در هر سه نامه اعلام شد که دانشجویان نیازمند اینترنت هستند. همان‌طور که می‌دانید اینترنت دانشجویی در تمامی دانشگاه‌های کشور ارائه می‌شود، جالب آنجاست که به‌هنگام مطرح کردن مشکلات از مسئولان پاسخ می‌شنیدیم ساختمان دانشگاه بتونی است و هیچ شرکتی ارائه اینترنت به دانشگاه را پشتیبانی نمی‌کند. جدا از هزینه‌های رفت و آمد، شورای صنفی مسئولیت رسیدگی به اینترنت دانشجویی را قبول و شرکتی را یافت که در زمینه اینترنت فعالیت می‌کرد، این شرکت قبول کرد که به دانشگاه ما بیاید و سرمایه‌گذاری‌های لازم را انجام دهد.

قرار شد این شرکت سروری در دانشگاه قرار دهد که تمام دانشگاه تحت پوشش آن قرار گیرد، ما این موضوع را با مسئولان دانشگاه در میان گذاشتیم. در درجه اول مسئولان می‌گفتند چنین شرکتی وجود ندارد، زمانی که از شرکت دعوت کردیم تا در دانشگاه حاضر شود، متصدیان این شرکت به معاونت توسعه دانشگاه مراجعه کرده و معاونت مدعی شد که نمی‌توان اینترنت در اختیار دانشجویان قرار داد. متصدیان شرکت اعلام کردند: اگر توانستیم به دانشجویان اینترنت بدهیم، خودمان با هزینه شرکت این دستگاه را جمع می‌کنیم. مسئولان دانشگاه در چنین شرایطی مشاهده کردند که هیچ راهی جز قبول کردن ندارند؛ پذیرفتند. تمامی فعالیت‌های مرتبط با این اقدام را خودمان انجام دهیم، مشخصات دانشجویان را از تک به تک اتاق‌های خوابگاه دریافت کرده‌ایم.

ارتباط مسئولان با اعضای شورای صنفی چگونه است؟

ارتباط مسئولان با شورای صنفی را می‌توانم با ذکر مثال واضح‌تر بیان کنم، معاون سابق توسعه و منابع استانی عبدالرضا عرب زاده یک شب به دانشگاه فرهنگیان بوشهر به دانشگاه ما آمدند، حضور او دقیقاً با شبی مصادف شد که کیفیت غذا مناسب نبود. بیشتر اعضای شورای صنفی درخواست‌هایی مبنی بر کمبود تخت و کمبود تشک اعلام کرده بودند، دقیقاً همان شب تعدادی تخت از پردیس برازجان برای دانشگاه علامه فرهنگیان بوشهر منتقل شده بود، مسئولان گفته بودند به دلیل نداشتن بودجه کافی نمی‌توانند برای جابه‌جایی تخت‌ها کارگر بگیرند، به همین منظور از دانشجویان درخواست کردند که به آنها کمک کنند. ما نیز خودمان قبول کردیم که به آنها کمک کنیم. در همان شب برخی دانشجویان به شورای صنفی اعلام کردند که یخچال ندارند یا اینکه گلایه‌هایی مبنی بر تعمیر نکردن آبسردکن مطرح کردند، ما به دانشجویان پاسخ دادیم که درخواست‌های لازم به آقای عرب زاده در زمینه تعمیر آبسردکن خوابگاه اعلام می‌شود تا حداقل در فصل گرما نبود یخچال به گونه‌ای جبران شود.

ما درخواست دانشجویان در زمینه تعمیر آبسردکن و کفاف ندادن یک آبگرمکن را خدمت آقای عرب زاده ارائه کردیم؛ زیرا ۵۰۰ نفر از دانشجویان از یک آبسردکن با دو شیر آب استفاده می‌کردند، این آبسردکن پاسخگوی نیاز آنها نبود. زمان تخلیه تخت‌ها از آقای عربزاده خواستیم از مسئول تاسیسات دانشگاه بخواهد که آبسردکن را تعمیر کند، او درعین حال با کلمات تند از نبود محصول با ما صحبت و گلایه‌هایی در زمینه وقت شناس نبودن شورای صنفی مطرح کرد و گفت می‌توانستید این درخواست را فردا ارائه دهید، این در حالی بود که من این درخواست را دو روز قبل نیز خدمت وی ارائه داده بودم. من در جواب این مسئول گفتم من از اعضای شورای صنفی هستم و تنها درخواست دانشجویان را به شما انتقال دادم؛ چون تا کنون فرد این بوده که اعلام کند معاون توسعه به چه علت با دانشجویان این طور برخورد می‌کند یا بر نحوه فعالیت آن انتقاداتی را وارد کند.

شورای صنفی همواره تلاش می‌کند با دانشگاه همکاری لازم را داشته باشد؛ حتی در برخی از موارد که دانشگاه اعلام می‌کند بودجه کافی برای رسیدگی به مشکلات ندارد، حل شدن مشکلات تقریباً توسط اعضای شورای صنفی پیش می‌رود.

آیا مسئولان با اعضای شورای صنفی جلسه برگزار می‌کنند؟

تقریباً هر زمانی که اعضای شورای صنفی درخواست کرده‌اند، مسئولان نسبت به برگزاری جلسه با آنان نیز اقدام کرده‌اند. در گذشته تمامی اعضای شورای صنفی می‌توانستند در جلسه شرکت کنند، اما در حال حاضر تنها دبیر شورا می‌تواند در این جلسات شرکت کند؛ حتی به بنده اجازه حضور در سالن اداری دانشگاه را نمی‌دهند.

برای برطرف کردن یک مشکل باید ۵ یا ۶ بار به اکبر مولایی رئیس دانشگاه فرهنگیان بوشهر مراجعه کنیم تا شاید مشکلمان حل شود، ما سه نامه به او ارسال کردیم، در هر نامه حدود ۱۰ درخواست را مطرح کردیم. تا کنون حدود ۳ درخواست محقق شده است که از جمله آن می‌توان به اینترنت دانشجویی، استخر و سالن مطالعه اشاره کرد. البته درخواست‌هایی مبنی بر نداشتن سالن مطالعه را به مسئولان ارائه دادیم و مسئولان اعلام کردند که بودجه کافی برای این امر در اختیار ندارند. به اعضای شورای صنفی پیشنهاد دادیم سالن تاسیسات را با کمک دو کارگر تمیز و به سالن مطالعه تبدیل کنند؛ اما یک ماه پروسه حاضر شدن کارگر برای تمیز کردن این سالن توسط مسئولان به امروز و فردا موکول شد.

دانشجویان همیشه معترض هستند که در یک اتاق خوابگاه ۱۲ نفر حضور دارند چطور در چنین فضایی درس بخوانند. برخی از اعضای شورای صنفی به همراه دانشجویان سالن تاسیسات را تخلیه و تمیز کردند، با چند میز و صندلی، سالن تاسیسات بلااستفاده به سالن مطالعه تبدیل شد.

چرا برخی از شورای صنفی نسبت به مطرح کردن، مشکلاتشان با رسانه‌ها واهمه دارند؟

برخی از مسئولان دانشجویان را تهدید می‌کنند به همین منظور ممکن است از رسانه‌ای کردن مطالبات خود واهمه داشته باشند. به عنوان مثال به ما می‌گویند حق ندارید با خبرنگارها مصاحبه کرده و مشکلات دانشگاه را با آنها در میان بگذارید. از طرفی به عنوان یک شاخص فرهنگی، پسندیده نیست که افراد جامعه بدانند ما در چنین فضای تحصیل و زندگی می‌کنیم. من تصور می‌کنم اگر تا کنون با یک خبرنگار مصاحبه نکردم، در حق خودم ظلم کردم.

به عنوان مثال در ابتدای فعالیت در شورای صنفی برخی از دانشجویان فاقد تخت و تشک بودند، برای رسیدگی به مشکل این افراد، به مسئولان مراجعه و مشکل را با آنان در میان گذاشتیم؛ اما مسئولان به درخواست ما توجهی نکردند. من با مشاهده وضعیت دانشجویان و شرایط پیش آمده مجبور شدم با حسین خنیفر رئیس دانشگاه فرهنگیان تماس بگیرم و موضوع را با او در میان بگذارم. خنیفر نیز قول داد که موضوع را پیگیری کند، پس از مدتی مسئولان اعضای شورای صنفی از جمله بنده را احضار اعلام کردند که فردی با رئیس دانشگاه فرهنگیان تماس گرفته و انتقاداتی مبنی بر نداشتن آب سرد کن و نداشتن تخت و تشک مطرح کرده است، مسئول مربوطه به صورت غیر مستقیم خطاب به من اعلام کرد به آن فرد بگویید من شرفم را در دانشگاه می‌گذارم تا این فرد از دانشگاه اخراج شود. همچنین برخی می‌گفتند ما می‌دانیم که تو با حسین خنیفر تماس گرفتی و بعدا ضرر این کار را می‌بینی.

ضرورت وجود شورای صنفی در دانشگاه‌ها چیست؟

ایجاد شورای صنفی یکی از بهترین و مهمترین اقداماتی بود که در دانشگاه‌ها صورت گرفت. دانشجو در دانشگاه حضور دارد و از امکانات موجود در دانشگاه نیز استفاده می‌کند به همین منظور برای بهبود وضعیت موجود فعالیت می‌کند.

به اعتقاد من شورای صنفی توانایی حل مشکلات را نیز دارد. ممکن است اعضای شورای صنفی برای رفع مشکلات درس، کلاس و حتی از جیب خود هزینه کنند؛ اما توانسته باشند در راستای رفع بسیاری از مشکلات گام مثبتی بردارند. به عنوان مثال قرار بود در روز سه شنبه جشن به مناسبت روز دانشجو توسط شورای صنفی برگزار شود؛ اما دانشگاه با ما همکاری لازم را نداشت و ما از برگزاری این برنامه منصرف شدیم.

به نظر شما آیین‌نامه انضباطی چه ایراداتی داشت؟

یکی از بندهای آیین‌نامه انضباطی در زمینه جلوگیری از ورود ابزارآلات موسیقی به محیط خوابگاه ورود بود. دانشجو معلم با هنر خود زنده است و باید ابزاری مانند گیتار و سایر سازها را بیاموزد.

دانشجویان مطالبه‌گر با رفتن به کمیته انضباطی تهدید می‌شوند

از دیدگاه شما مهم‌ترین مشکل صنفی دانشگاه شامل چه مواردی است؟

مسئولان زمانی که اعضای شورای صنفی می‌خواهند فعالیتی را پیش ببرند و دانشجویان نیز از ما حمایت می‌کنند، به ما می‌گویند شما اغتشاشگر هستید. به عنوان مثال بنده به کیفیت بد غذا در دانشگاه اعتراض کردم و قول‌های مسئولان در راستای افزایش کیفیت غذا را یادآور شدم. در این موارد مهر اغتشاش‌گری بر پیشانی من کوبیده و ادعا می‌کردند برای من نامه انضباطی تنظیم خواهند کرد تا به عنوان فرد اغتشاش‌گر دانشگاه شناخته شوم. همچنین مرا برهم زدن نظم دانشگاه متهم کردند.

مسئولان اعضای شورای صنفی را از کلمه اغتشاش‌گر می‌ترسانند

مسئولان ما را از کلمه اغتشاش می‌ترسانند؛ کدام دانشجو معلم ترجیح می‌دهد که در دانشگاه محل تحصیل خود ناامنی ایجاد کند؛ ما به هیچ عنوان ترجیح نمی‌دهیم که در دانشگاه اغتشاش و ناامنی ایجاد شود. متأسفانه آقای عرب زاده دبیر شورای انضباطی تمامی دانشجویان را از این موضوع می‌ترسانند به طوری که هر دانشجویی بخواهد هر فعالیتی را انجام بدهد از اینکه راهش به مسیر کمیته انضباطی ختم‌شود، می‌ترسد.

اتاق چند میلیون تومانی آقای مسئول

من یک ماه پیش به مسئولان مراجعه کردم و گفتم در حال حاضر که بودجه دارید، سالن مطالعه را برای دانشجویان احداث کنید. همچنین مسئله تعمیر یا جایگزینی تخت‌های فرسوده را نیز مطرح کردیم. مسئولان در پاسخ اعلام کردند که بودجه ندارند چه کسی گفته است که امسال می‌توانیم در زمینه ساخت و ساز فعالیت کنیم؟! اما پس از یک هفته مشاهده کردیم که برخی افراد مشغول تجهیز اتاق استادان با کاربری سالن کنفرانس هستند. هنگامی که از کارگران مشغول به کار جويا شدیم، برای هر متر فیبر کاری این اتاق، حدود یک میلیون و ۵۰۰ تومان هزینه کرده بودند. علاوه بر این هزینه‌هایی برای پنجره‌ها، سقف کاذب، ایجاد دریچه و غیره نیز پرداخت کرده بودند. هنگامی که جويا شدیم این اتاق برای چه کسی ساخته شده است نام آقای عربزاده را شنیدیم. زمانی که مسئله فرسودگی تخت دانشجویان را پیش او مطرح کردیم، با لحن تندی ما را به ایجاد اختلال در دانشگاه متهم کرد.

مشکلات بهداشتی اتاق‌ها و سلف غذا کیفیت بد غذا از مهم‌ترین مشکلات ما است بر اساس مباحث صورت گرفته با مسئولان قرار شد طبخ غذا بومی سپاری شود یا از یک آشپز خوب استفاده کنند. اما هنوز این اقدامات به دلیل نداشتن بودجه به تعویق افتاده است.

در بسیاری از اتاق های خوابگاه ۱۲ دانشجو در کنار یکدیگر زندگی می کنند برخی شنیده ها حاکی از آن است که تعداد کمی از اتاق های خوابگاه به دانشگاه های دیگر اجاره داده شده است.

کمبود اجاق گاز در خوابگاه از دیگر مشکلات صنفی دانشگاه ما به شمار می رود. سالن مطالعه از دیگر مشکلات ماست. چه نیازی بود که برای اتاق یک مسؤل تا این حد هزینه شود. دانشجویان تنها به سالن مطالعه احتیاج داشتند حتی لازم نبود که مجهز باشد؛ تنها ایجاد فضایی تمیز با یک صندلی و میز مناسب برای دانشجویان کفایت می کرد.

سالن آمفی تئاتر دانشگاه از نظر سیستم صوتی مشکل دارد، فعالیت چندانی در حوزه فرهنگی در دانشگاه ما صورت نمی گیرد؛ در صورتی که بخواهیم مراسم برگزار کنیم، سالن مناسبی برای این امر وجود ندارد، سیستم صوتی آمفی تئاتر دانشگاه مناسب نیست.

باشگاه بدنسازی از جمله دیگر مشکلات صنفی ما به شمار می رود. با پرسش هایی که فروشندگان تجهیزات ورزشی داشتیم حداکثر ۶ تا ۷ میلیون تومان برای تجهیز باشگاه بدنسازی دانشگاه نیاز بود اما متأسفانه این امر نیز محقق نشد. اعضای شورای صنفی تا این اندازه پول ندارند که بخواهند با هزینه خود این وسایل را تهیه کنند و دانشگاه نیز پس از اخذ بودجه آن را این هزینه را به ما بپردازد.

وجود موش در آشپزخانه دانشگاه

همانطور که پیشتر اشاره شد، کیفیت بد غذا مهمترین مشکل دانشجویان دانشگاه ما به شمار می رود و حتی یک بار دانشجویان در غذا سوسک پیدا کردند. حتی در آشپزخانه موش وجود دارد من این موضوع را به مسؤل مربوطه انتقال دادم، جالب آنجاست که پاسخ در خانه ما هم موش وجود دارد را شنیدم. برای یک معاونت بسیار زشت است که بخواهد پاسخ یک دانشجو معلم را اینچنین دهد.

یک ترم بدون معاون آموزشی

مشکلات ساختاری دانشگاه ها شامل چه مواردی است؟

متأسفانه فعالیت فرهنگی چندانی در دانشگاه ما صورت نمی گیرد . در ترم جاری دانشگاه ما معاونت آموزشی نداشت و منشی یکی از مسؤلان زحمت انجام فعالیت های آموزشی را می کشید.

انتهای پیام /